ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1227/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1989

για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 1989/90, της ενδεικτικής τιμής παραγωγής, της ενίσχυσης στην παραγωγή και της τιμής παρέμβασης του ελαιολάδου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας και ιδίως το άρθρο 89 παράγραφος 1, το άρθρο 92 παράγραφος 3, το άρθρο 234 παράγραφος 2 και το άρθρο 290 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 136/66 του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1225/89 (2), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 4, και το άρθρο 5 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής (3),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (4),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (5),

Εκτιμώντας:

ότι, κατά τον καθορισμό της ενδεικτικής τιμής παραγωγής του ελαιολάδου, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τόσο οι στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής, όσο και η συνδρομή που η Κοινότητα προτίθεται να παράσχει στην αρμονική ανάπτυξη του παγκοσμίου εμπορίου· ότι η κοινή γεωργική πολιτική έχει ιδίως ως στόχο να εξασφαλίσει δίκαιο βιοτικό επίπεδο στο γεωργικό πληθυσμό, να εξασφαλίσει τον εφοδιασμό και να διασφαλίσει λογικές τιμές κατά την προσφορά αγαθών στους καταναλωτές·

ότι η ανωτέρω ενδεικτική τιμή πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 136/66·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί στους παραγωγούς δίκαιο εισόδημα, πρέπει να καθορισθεί ενίσχυση στην παραγωγή, λαμβάνοντας υπόψη την επίπτωση την οποία έχει η ενίσχυση στην κατανάλωση σε μέρος μόνο της παραγωγής·

ότι η τιμή παρέμβασης πρέπει να καθορίζεται βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 136/66·

ότι η εφαρμογή των άρθρων 68 και 236 της πράξης προσχώρησης οδήγησε, στην Ισπανία και την Πορτογαλία, σε επίπεδο τιμών παρέμβασης ελαιολάδου διαφορετικό από εκείνο των κοινών τιμών· ότι, μετά την προσαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου στον τομέα των φυτικών λιπαρών ουσιών, ο τρόπος προσέγγισης των τιμών παρέμβασης για το ελαιόλαδο που ισχύουν στην Ισπανία και την Πορτογαλία είναι ο αναφερόμενος στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση και στο άρθρο 290 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση της πράξης προσχώρησης·

ότι τα άρθρα 95 και 293 της πράξης προσχώρησης προβλέπουν τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου που παράγεται στην Ισπανία και την Πορτογαλία· ότι, βάσει των άρθρων 79 και 246 της πράξης προσχώρησης, πρέπει να γίνει προσέγγιση του ποσού της κοινοτικής ενίσχυσης, στην Ισπανία και την Πορτογαλία, στο ποσό της κοινής ενίσχυσης κατά την έναρξη της περιόδου εμπορίας· ότι τα κριτήρια που προβλέπονται για την προσέγγιση αυτή οδηγούν στον καθορισμό των ισπανικών και πορτογαλικών ενισχύσεων στο επίπεδο που αναφέρεται κατωτέρω·

ότι η ενδεικτική τιμή παραγωγής, καθώς και η τιμή παρέμβασης καθορίζονται για συγκεκριμένο ποιοτικό τύπο· ότι οι λόγοι που οδήγησαν, κατά την περίοδο εμπορίας 1981/82, στον καθορισμό του ποιοτικού τύπου εξακολουθούν να υφίστανται· ότι πρέπει, επομένως, να διατηρηθεί αμετάβλητη αυτή η ποιότητα·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 136/66, ένα ποσοστό της ενίσχυσης στην παραγωγή που χορηγείται στους παραγωγούς ελαιολάδου, μπορεί να προορισθεί για τη χρηματοδότηση περιφερειακών ενεργειών που αποβλέπουν στη βελτίωση της ποιότητας της παραγωγής ελαιολάδου· ότι τέτοιες ενέργειες αποδεικνύονται αναγκαίες σε ορισμένες περιοχές παραγωγής· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, ένα μέρος της εν λόγω ενίσχυσης να προορίζεται για τη χρηματοδότηση αυτών των ενεργειών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20δ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 136/66, πρέπει να καθορισθεί το ποσοστό της ενίσχυσης στην παραγωγή που μπορεί να παρακρατείται υπέρ των αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών ελαιολάδου ή των ενώσεων των οργανώσεων αυτών, ούτως ώστε το ποσόν που προκύπτει να χρησιμεύει στη χρηματοδότηση των εξόδων για τις δραστηριότητες του άρθρου 20δ του εν λόγω κανονισμού· ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα προϋπολογιζόμενα έξοδα κατά την περίοδο εμπορίας 1989/90, το ποσοστό αυτό πρέπει να ορισθεί σε ύψος που να επιτρέπει την κάλυψη των εξόδων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο εμπορίας 1989/90, η ενδεικτική τιμή στην παραγωγή, η ενίσχυση στην παραγωγή και η τιμή παρέμβασης του ελαιολάδου καθορίζονται στα ακόλουθα επίπεδα:

α) ενδεικτική τιμή στην παραγωγή:
322,56 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα·.

(1) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
(2) Βλέπε σελίδα 15 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
(3) ΕΕ αριθ. C 82 της 3. 4. 1989, σ. 16.
(4) ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.
(5) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 31 Μαρτίου 1989 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

β) ενίσχυση στην παραγωγή:
- για την Ισπανία: 33,36 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Πορτογαλία: 28,38 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Κοινότητα των Δέκα: 70,95 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα·

γ) ενίσχυση στην παραγωγή υπέρ των ελαιοκαλλιεργητών των οποίων η μέση παραγωγή είναι κατώτερη από 400 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο:
- για την Ισπανία: 36,91 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Πορτογαλία: 31,93 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Κοινότητα των Δέκα: 81,76 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα·

δ) τιμή παρέμβασης:
- για την Ισπανία: 165,21 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Πορτογαλία: 205,87 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα,
- για την Κοινότητα των Δέκα: 216,24 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 2

Οι τιμές που αναφέρονται στο άρθρο 1 αναφέρονται σε παρθένο ελαιόλαδο κουράντε, του οποίου η περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι 3,3 γραμμάρια ανά 100 γραμμάρια.

Άρθρο 3

Για την περίοδο εμπορίας 1989/90, ποσοστό 2 % της ενίσχυσης στην παραγωγή που χορηγείται στους παραγωγούς ελαιόλαδου, διατίθεται για τη χρηματοδότηση ειδικών ενεργειών που αποβλέπουν στη βελτίωση της ποιότητας του ελαιολάδου σε κάθε κράτος μέλος παραγωγής.

Άρθρο 4

Για την περίοδο εμπορίας 1989/90, το ποσοστό του ποσού της ενίσχυσης στην παραγωγή που μπορεί να παρακρατηθεί βάσει του άρθρου 20δ παράγραφος 1 του κανονισμού(ΕΟΚ) αριθ. 136/66 υπέρ των οργανώσεων παραγωγών ελαιολάδου και των ενώσεών τους που έχουν αναγνωρισθεί κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, καθορίζεται σε 1,5 %.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 1989.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES